

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभाबदीपिषद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २२६ ॥ ॥ ७ ॥

कामवीर्याघ्नंतुचैतं तथेत्युक्ताचताययुः ॥ तमप्रतिबलं दृष्ट्वा विषण्णवदनास्तुताः ॥ २२ ॥ अशक्योयं विचिंत्यैवं तमेव शरणं ययुः ॥ ऊचुश्चैनं त्वमस्माकं पुत्रो भवमहाबल ॥ २३ ॥ अभिनंदस्वनः सर्वाः प्रस्रुताः स्नेहविह्वलाः ॥ तासां तद्वचनं श्रुत्वा पातुकामः स्तनान्प्रभुः ॥ २४ ॥ ताः संपूज्य महासेनः कामांश्चासां प्रदाय सः ॥ अपश्यदग्निमायां तं पितरं बलिनां बली ॥ २५ ॥ स तु संपूजितस्तेन सह मातृगणेन ह ॥ परिवार्य महासेनं रक्षमाणः स्थितः शिवः ॥ २६ ॥ सर्वासां यातुमातृणां नारीकोधं समुद्रवा ॥ धात्री स्वपुत्रवत्स्कंदं शूलहस्ताभ्यरक्षत ॥ २७ ॥ लोहितस्योदधेः कन्या क्रूरालोहितभोजना ॥ परिष्वज्य महासेनं पुत्रवत्पर्यरक्षत ॥ २८ ॥ अग्निर्भत्वानैगमेयश्छागवक्त्रो बहुप्रजः ॥ रमयामास शैलस्य बालं क्रीडनकैरिव ॥ २९ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि मार्कण्डेय समाख्या पर्वणि आंगिरसेस्कंदोत्पत्तौ षड्विंशततमोऽध्यायः ॥ २२६ ॥ ॥ ७ ॥

शनमुखश्चैव हताः पारिषदांगणाः ॥ १ ॥ एते चान्ये च बहवो घोरान्निदिववासिनः ॥ परिवार्य महासेनं स्थिता मातृगणैः सह ॥ २ ॥ संदिग्धं विजयं दृष्ट्वा विजयेप्सुः सुरेश्वरः ॥ आरुह्यैरावतस्कंधं प्रययौ देवतैः सह ॥ ३ ॥ आदाय वज्रं बलवान्सर्वदेवगणैर्वृतः ॥ विजिघांसुर्महासेनमिन्द्रस्तूर्णतरं ययौ ॥ ४ ॥ उग्रं तंच महानादं देवानां कंमहाप्रभं ॥ विचित्रध्वजसन्नाहं नानावाहनकार्मुकं ॥ ५ ॥ प्रवरं बरं संवीतं श्रिया जुष्टमलंकृतं ॥ विजिघांसुं तमायां तं कुमारः शक्रमन्वयात् ॥ ६ ॥ विनदन्पार्थदेवेशो द्रुतं याति महाबलः ॥ संहर्षयन्देवसेनां जिघांसुः पावकात्मजं ॥ ७ ॥ संपूज्यमानस्त्रिदशैस्तथैव परमर्षिभिः ॥ समीपमथ संप्राप्तः कार्तिकेयस्य वासवः ॥ ८ ॥ सिंहनादं ततश्चक्रे देवेशः सहितैः सुरैः ॥ गुहोपि शब्दं तं श्रुत्वा व्यनदत्सागरो यथा ॥ ९ ॥ तस्य शब्देन महता समुद्रुतो दधिप्रभं ॥ बभ्राम तत्र तत्रैव देवसैन्यमचेतनं ॥ १० ॥ जिघांसु नृपसंप्राप्तान् देवान् दृष्ट्वा सपावकिः ॥ विससर्ज मुखान् क्रुद्धः प्रवृद्धाः पावकार्षिणः ॥ ११ ॥ अदहद्देवसैन्यानि वेपमानानि भूतले ॥ ते प्रदीप्तशिरो देहाः प्रदीप्तायुधवाहनाः ॥ १२ ॥ प्रच्युताः सहसा भ्रांतिव्यस्तास्ता रागणा इव ॥ दत्तमानाः प्रपन्नास्ते शरणं पावकात्मजं ॥ १३ ॥ देवावज्रधरं त्यक्त्वा ततः शांतिमुपागताः ॥ त्यक्तो देवैस्ततः स्कंदेव जंशकोन्यपातयन् ॥ १४ ॥

महाइति उपपहाराहुमकृतयः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥